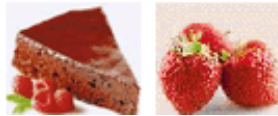
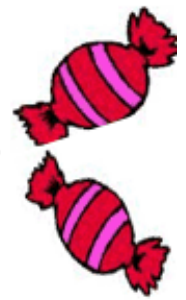

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	חברון
17:36	16:26	חברון
17:31	16:20	חיפה
17:34	16:23	חיפה
17:35	16:20	ירושלים
17:36	16:35	תל אביב

שבת קדש פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת | י"ט טֵבֵת הַתְּשַׁע"ב | גְּלִיוֹן מְסַפֵּר 11 | שָׁנָה רִאשׁוֹנָה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקודת אמונה

שבת שלום ילדים יקרים ואהובים שלי.

היום אספר לכם על ארוץ שקרה בבית הספר בו אני לומד.

בבית ספרנו עובד אב בית ושמנו נתן. בכל יום הוא מגיע אחר הלמודים ומסדר את הכתות, המסדרונות וחדרי השרותים. לאחר מכן הוא מפנה את האשפה למכלת האשפה שנמצאת במגרש החניה ליד בית הספר. אנו התלמידים בסיום הלמודים רצים הביתה מיד בהשמע הצלול בקולות צהלה, ולעיתים רחוקות אומרים לו שלום. השבוע, כשבאנו ביום ראשון ללמודים ראינו שהכתות לא מסדרות והלכלוך היה מפזר בכל פנה. כשנכנס המורה לפתח הוא בקש מכל אחד שירים את האשפה סביבו וישליכה לפח שבפנת הכתה. כך עשינו, אך היו תלמידים שהתחילו לדבר לא יפה. מה פתאם? זה לא תפקידנו. בשביל זה יש את נתן המנקה. אך היו גם תלמידים אחרים שאמרו, שזה לא יפה כך לדבר, ונתן המנקה לא חיב לנו שום דבר, וכל אחד אחראי ללכלוך שיש סביבו. הכתה הפכה להיות רועשת וגועשת. בלי לשים לב, נחלקה הכתה לשתי קבוצות. קבוצה אחת טענה שיש לכל אחד אחריות וחובה לנקות את מה שהוא לכלך, וקבוצה שנייה טענה שזה לא התפקיד שלה, ובשביל זה משלמים למנקה שיעשה את העבודה. המורה, שעזר לנו לאסוף את הלכלוך שהצטבר בכתה הקשיב אך לא אמר דבר. לאחר כמה דקות כשהכתה הייתה מסודרת ונקיה הביט המורה בכתה ועצב נראה בעיניו. רציתי לספר לכם שנתן המנקה חלה והוא מאשפז בבית הרפואה. ולכן, עד שימצא מחליף, אנו מחפשים מתנדבים שינקו את הכתות והמסדרונות מדי יום ביומו. אוף!! רטנו חלק מתלמידי הכתה, מה פתאם, לא רוצים, אנחנו לא נשתתף. זה לא פיר, במקום ללכת הביתה להשאר ולנקות את בית הספר? לא מסכימים. המורה, שהקשיב למה שאמרו חברי לכתה אמר: בפרשת השבוע נאמר: "ויגדל משה ויצא אל אחיו, וירא, בסבלתם". משה רבנו שגדל בבית פרעה פניסך וכבנה המאמץ של בת מלך מצרים, היה רגיל לחיי פנוקים. בתיה כל כך אהבה אותו וכלם שחקו אתו ועשו הכל למענו. כל אחד ואחד משרי המלך ועבדי פרעה, עשו הכל בכדי למצא חן בעיני משה, ולהיות חברים הכי טובים שלו. כך הם קוו, לכשיגדל ויהיה מלך מצרים יזכר את מה שהם עשו עבורו, וישיב להם כגמולם. למשה רבנו היו את כל הסבות הכי טובות בעולם להיות ילד מפק, שלא יהיה אכפת לו מכל מה שקורה סביבו. יש לו משרתים שמנקים אחריו, מסדרים בשבילו, והוא רק צריך להנות מהעולם ולא לעשות דבר. די לו שיקבש ומיד יביאו לו. אך משה רבנו לא מוכן להתנהג במדה כל כך רעה. הוא יוצא לטייל ורואה ענל. חיל מצרי מפה עבד עברי, ומיד מתערב. הוא לא מוכן לעמוד מהצד ולומר, מה אכפת לי, זו לא הבעיה שלי. והחיל המצרי עושה גדיוק מה שהמלך מצוה אותו. אנו חייבים ללמד ממשה רבנו, להיות קשובים לקשי של בני אדם אחרים, ולהשתדל מאד לעזור לכל מי שזקוק לכך, בני ישראל ערבים זה לזה, ולכלנו יש אחריות אחד כלפי השני. הכתה הקשיבה קשב רב, וחברי הקבוצה שסרבו להתנדב היו הראשונים שנרשמו להתנדבות. ומה אתכם חייבים שלי? מי מסדר לכם את המצעים בבקר? ומי מנקה אחרים? ובגן ובבית הספר מי מרים את האשפה לפח? ומי מרים את הפסאות על השלחן להקל על המנקה? להתראות בשבת הבאה פרשת וארא.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

החיצה הפרשה

1. מדוע יד משה נהייתה מצרעת כש'לג?
2. היכן מצאנו שפירע הקב"ה מהזקנים על זה שלא הלכו עם משה ואהרן אל פרעה?
3. מי זו שמגדלת את בנה ואף זוכה לתשלום על כך?
4. מי הם "החיות" המהלכות על שפתים?

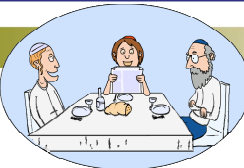
השאלה הפרשה

"ואלה, שמות בני ישראל, הבאים מצר'מה". לכל אדם יש שם שאביו ואמו נתנו לו כשנולד. שמנו מיצג אותנו בכל מקום על ידי המדות שלנו, תכונותינו, אפ'ינו, ואיך שאנו מתנהגים. וכן אמר שלמה המלך "טוב שם, משמן טוב". השם הטוב ומה שחושבים עלינו חשוב יותר משמן טוב. שמנו הטוב חשוב יותר מפל מיני דברים יקרים. אנו חייבים לעשות דברים חיוביים בכדי לשמור על שמנו הטוב ולהתנהג בדרך ארץ. לא להתחצף ולגבל את הפה, להתנהג ב'ישר, אחריות, ולכבד אחרים. לעשות מעשים טובים ומעשי חסד, ולקיים מצוות. נזכר תמיד לשמור על שמם של אחרים, ולא לפגוע בהם, כך שמנו ייצג אותנו בכבוד.

חכמי ישראל

אברהם מסוכאטשוב. מגדולי רבני החסידות. רבי אברהם היה בנו של רבי זאב נחום, ראש ישיבה ורבה של באלא, והיה בנו של רבי אהרן בורנשטיין משטצקאצין. רבי אברהם התפרסם בעודונו אבנך כנאון אדיר בכל העולם היהודי, ורבו מעריציו ביחוד בקרב המוני החסידים. שמש ברבנות בכמה קהלות. הוא התישב בסוכאטשוב, וכאביו היה ראש ישיבה, אך הפסיק בכך רק בשנותיו האחרונות בשל מחלת שעול קשה. רבי אברהם היה חתנו של רבי מנחם מנדל מקוצק, בעל בתו שרה, ושנים רבות ישב בחצר חותנו והשפע ממנו השפעה מרובה בחסידות. לאחר פטירתו של חותנו, נהג גם הוא כ'אדמו"ר ואלפי חסידים, מקרוב ומרחוק, דבקו בו ובחצרו. נפטר ביום "א אדר תר"ע, כשהוא בן שבעים ואחת. בנו יחידו רבי שמואל, מחבר הספר "שם משמואל" התישב בזרז' ונפטר בה ביום כ"ד טבת תרפ"ו (1926).

ספור לעלות השבת

בעיר לובלין היה מוכר ירקות ושמו אברהם. רבי שלמה לוריא שהיה רבה של העיר לובלין, למד תורה והתעמק בסוגיה עמקה ומסבכת מאד בתלמוד. שאלה היתה לו והוא לא מצא תשובה. בדירה שמתחתיו התגורר אברהם מוכר הירקות. לפתע שמע הרב את אברהם מוכר הירקות לומד את אותה סוגיה שהוא לומד ושואל את עצמו את השאלה הקשה שהעסיקה אותו, ולהפתעתו, שמע שאברהם הירקן מתרץ את השאלה בצורה נפלאה. התברר שאברהם מוכר הירקות הסתיר את עצמו במשך שנים וכלם חשבו שהוא מוכר ירקות פשוט. הרב שינד לביתו של אברהם מוכר הירקות, בקש ממנו לגלות את מדרגותיו בתורה אך הוא סרב. הרב אמר לו שפיון שזה לטובת עם ישראל הוא גוזר עליו בגזירת רב המקום לגלות מי הוא ומה הוא כדי לדעת את דרגתו האמתית של הירקן. אברהם לא היה יכול היה לסרב וגלה לרב את ידיעותיו בתורה. כשהזדקן הרב, השאיר צוואה ובה בקש מפרנסי קהלת לובלין למנות את אברהם מוכר הירקות כרב העיר. מנהיגי הקהלה נדהמו מהצוואה והם נגשו למוכר הירקות ובקשו ממנו להיות רב העיר. אברהם נסה להתחמק אך מנהיגי הקהלה הראו לו את הצוואה והוא הסכים. מנהיגי הקהלה הלב'ישו אותו בגנדים מכבדים כראוי לרב העיר לובלין והכתירו אותו ברב עם והדרת מלך. אשרינו ישראל שאלה הירקנים שלנו ואלה החיטים שלנו. גם היום יש צדיקים נסתרים בעלי מדרגות רוחניות עצומות ונראים כאנשים פשוטים, והעקר שנדע שבכל אחד מאתנו יש אפשרות להגיע למדרגות גדולות ועצומות.